

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji [SRB] i zobowiązanie jej do naprawienia poniesionej przez stronę skarżącą szkody wynikającej z wszystkich działań i zaniechań SRB, które skutkowały pozbawieniem skarżącej obligacji i papierów wartościowych Banco Popular Español S.A., które znajdowały się w jej posiadaniu;
- zasądzenie od SRB zapłaty kwoty 1 850 000 EUR, wraz z niezapłaconymi, naliczonymi odsetkami obligacji do dnia wykupu na rzecz niniejszej strony tytułem naprawienia poniesionej szkody („dochodzona kwota”);
- zwiększenie dochodzonej kwoty o odsetki wyrównawcze od dnia 7 czerwca 2017 r. do dnia ogłoszenia wyroku kończącego niniejsze postępowanie;
- zwiększenie dochodzonej kwoty o odsetki za opóźnienie od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do całkowitej zapłaty dochodzonej kwoty, według stóp procentowych ustalonych przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania, powiększonych o dwa punkty procentowe;
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Główne zarzuty i argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawie T-659/17 Vallina Fonseca/SRB.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2017 r. – Włochy / Komisja

(Sprawa T-695/17)

(2017/C 424/75)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włochy (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik i P. Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursach otwartych – EPSO/AD/343/17 – Tłumacze pisemni (AD 5) języka niemieckiego (DE) – EPSO/AD/344/17 – Tłumacze pisemni (AD 5) języka francuskiego (FR) – EPSO/AD/345/17 – Tłumacze pisemni (AD 5) języka włoskiego (IT) – EPSO/AD/346/17 – Tłumacze pisemni (AD 5) języka niderlandzkiego (NL) opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 13 lipca 2017 r., nr C 224 A.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 263, 264, 266 TFUE

- Komisja naruszyła powagę wyroku Trybunału w sprawie C-566/10 P i wyroku Sądu z dnia 24 września 2015 r. w sprawach T-124/13 i T-191/13, które stwierdzają nieważność ogłoszeń ograniczających jedynie do angielskiego, francuskiego i niemieckiego języki, które uczestnicy konkursów otwartych Unii mogą wskazać jako drugi język.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 342 TFUE; art. 1 i 6 rozporządzenia 1/58.

— Republika Włoska podnosi w tym względzie, że poprzez ograniczenie możliwości wyboru przez uczestników konkursów otwartych Unii drugiego języka do trzech języków, Komisja w praktyce ustanowiła nowy system językowy instytucji, wkraczając w zakres wyłącznych kompetencji Rady w tej dziedzinie.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 12 WE, obecnie art. 18 TFUE; art. 22 Karty praw podstawowych Unii; art. 6 pkt 3 TUE; art. 1 ust. 2 i 3 załącznika III do regulaminu pracowniczego urzędników; art. 1 i 6 rozporządzenia 1/58; art. 1d pkt 1 i 6, art. 27 pkt 2, art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego urzędników.

— Republika Włoska podnosi w tym względzie, że ograniczenie językowe wprowadzone przez Komisję jest dyskryminujące, ponieważ wspomniane przepisy zabraniają ustanawiania względem obywateli Unii i samych urzędników instytucji ograniczeń językowych nieprzewidzianych ogólnie i obiektywnie przez dotychczas nieprzyjęte regulaminy instytucji, o których mowa w art. 6 rozporządzenia 1/58 i zabraniają wprowadzania takich ograniczeń przy braku szczególnego i uzasadnionego interesu służby.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 6 ust. 3 TUE w części, w której postanowienie to ustanawia zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań jako prawa podstawowego wynikającego z tradycji konstytucyjnych wspólnych państwom członkowskim.

— Republika Włoska podnosi w tym względzie, że Komisja naruszyła oczekiwania obywateli dotyczące możliwości wyboru jako drugiego języka któregośkolwiek z języków Unii jak miało to miejsce do 2007 r. i co wyraźnie stwierdzono w wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-566/10 P

5. Zarzut piąty dotyczący nadużycia władzy i naruszenia istotnych przepisów odnoszących się do charakteru i celu ogłoszeń o konkursach a w szczególności art. 1d ust. 1 i 6, art. 28 lit. f), 27 pkt 2, art. 34 ust. 3 i art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego urzędników oraz naruszenia zasady proporcjonalności.

— Republika Włoska twierdzi w tym zakresie, że poprzez ograniczenie zawczasu i w sposób ogólny liczby języków jakie mogą być wybrane do dwóch, Komisja faktycznie umieściła przed etapem ogłoszenia i sprawdzania wymogów dopuszczalności kontrolę umiejętności językowych kandydatów, która to kontrola powinna zostać przeprowadzona w ramach konkursu. W taki sposób decydujące znaczenie uzyskały umiejętności językowe a nie umiejętności zawodowe.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 18 i 24 ust. 4 TFUE, art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; art. 2 rozporządzenia 1/58 i art. 1d ust. 1 i 6 regulaminu pracowniczego urzędników.

— Republika Włoska podnosi w tym względzie, że wskutek przewidzenia, iż wnioski o uczestnictwo należy obowiązkowo wysłać w języku angielskim, francuskim lub niemieckim oraz że w tym samym języku EPSO wysłać będzie kandydatom powiadomienia o przebiegu konkursu, doszło do naruszenia prawa obywateli Unii do porozumiewania się we własnym języku z instytucjami i wystąpiła dalsza dyskryminacja z uszczerbkiem dla osób niewykazujących gruntownej znajomości tych trzech języków.

7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 1 i 6 rozporządzenia 1/58; art. 1d ust. 1 i 6, oraz art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego urzędników, art. 1 ust. 1 lit. f) załącznika III do regulaminu pracowniczego urzędników; i art. 296 ust. 2 TFUE oraz naruszenia zasady proporcjonalności i zniekształcenia okoliczności faktycznych

— Republika Włoska podnosi w tym względzie, że Komisja uzasadniła ograniczenie do trzech języków wymogiem, aby nowozatrudnione osoby były szybko w stanie porozumiewać się w instytucjach. Owo uzasadnienie zniekształca okoliczności faktyczne albowiem trzy omawiane języki nie są najczęściej wykorzystywane w komunikacji pomiędzy różnymi grupami językowymi w instytucjach a ponadto jest nieproporcjonalne w stosunku do ograniczenia prawa podstawowego takiego jak prawo do niebycia dyskryminowanym pod względem językowym, w sytuacji gdy istnieją mniej restrykcyjne systemy pozwalające zapewnić szybką komunikację wewnętrzną w instytucjach.